Entstehungsort unbestimmt, um 1465/1475

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35059
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

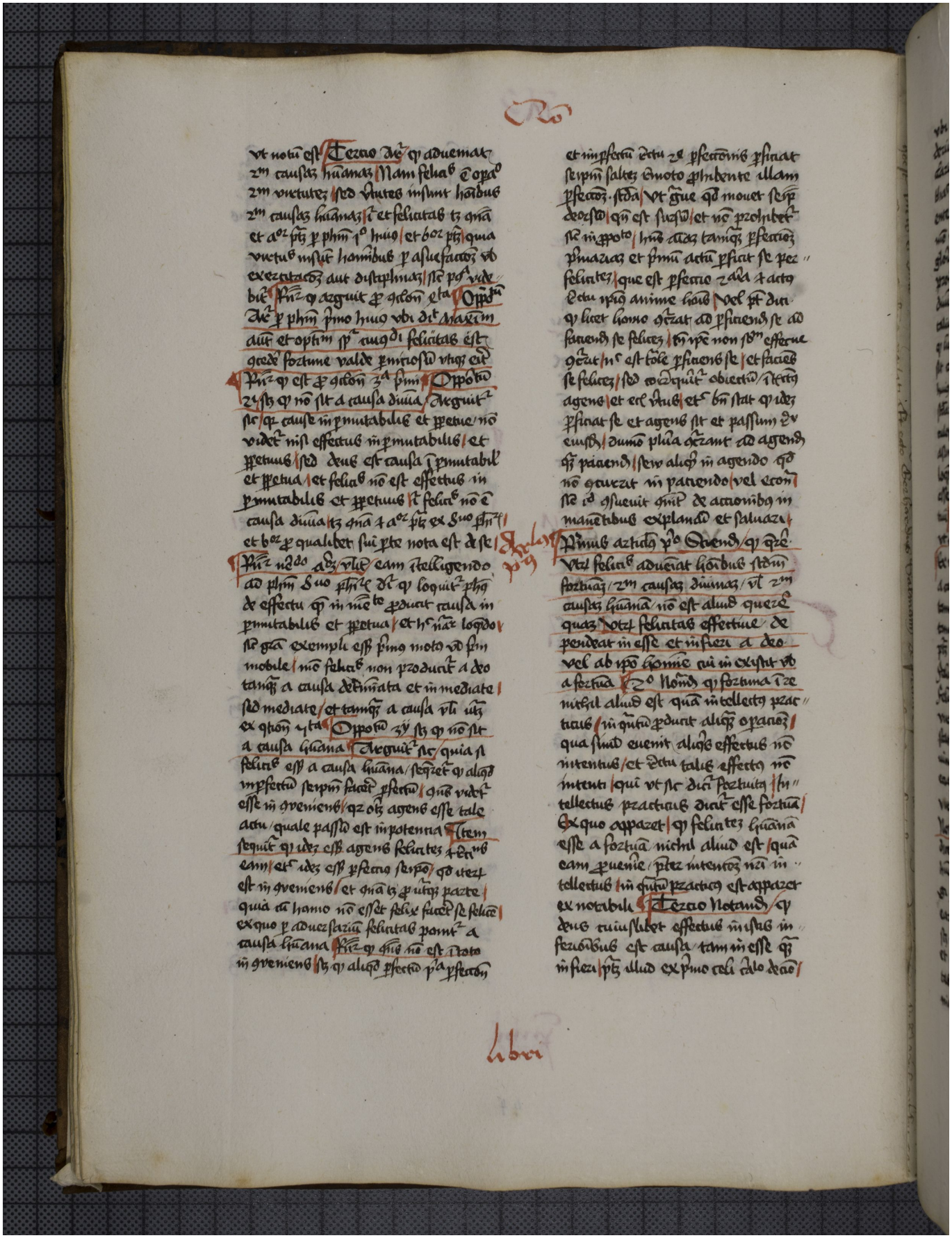

vt notū est. Tertio ad. q aduenmat
2m causas humanas. Nam felicitas e opa
2m virtutes. sed virtutes insunt hominibus
2m causas humanas. et felicitas tz qnā
et a 2 pti. p phm 1o huo. et b 2 pti. quia
virtus insit hominibus p assuefactos vel
exercitatos aut disciplinas. sic po vide
bit. Pri q arguit p gcon 1ta. Oppm
ad p phm primo huo vbi dicit. Maxime
autē et optime sp. cuiq; di. felicitas est
qcedē fortune valde pmiscuū vtiq; eid
Pri q est p gcon 3a pmi. Oppositū
2 stz q nō sit a causa diuina. Arguit
sic. q. cause impmutabilis et ppetue. nō
videt nisi effectus impmutabilis. et
ppetuus. sed deus est causa impmutabil
et ppetua. et felicitas nō est effectus in
pmutabilis et ppetuus. et felicitas nō e
causa diuina. tz qnā 4 a 2 pti. et 8uo pri
et b 2 p qualibet sui pte nota est d se.
Pri nd do ad. vlt. eam intelligendo
ad phm 8uo phi. dicit q loquit phs
de effectu qui in me to poterat causa in
pmutabilis et ppetua. et hic nat loqdo
sic gra exemplī esse primo moto vel pri
mobile. nō felicitas non producit a deo
tamq; a causa determinata et immediate.
sed mediate. et tamq; a causa vlt. vtiq;
ex gcon 4ta. Oppositū 3ij stz q nō sit
a causa humana. Arguit sic. quia si
felicitas esset a causa humana. sequeret q aliqd
imperfectū semp fiat perfectū. quod videt
esse in gremiens. qz oiz agens esse tale
actu. quale passū est in potentia. Item
sequit q idem esset agens felicitatis 4 deinde
eam. et idem esset perfectū semp. qd vtiq;
est in gremiens. et qnā tz p vtiq; parte.
quia si homo nō esset felix fuerit se felicē.
ex quo p aduersariū felicitas pmit a
causa humana. Pri q hic nō est dicto
in gremiens. stz q aliqd perfectū p a perfectū
et imperfectū etiā se perfectionis participat
semp. saltē ignoto participante illam
perfectionē. sed vt grue qd mouet sempe
deorsū. quia est sursū. et nō prohibet
sic in oppto. hic atq; tamq; perfectio
primaria et primū actū participat se per
felicitatē. que est perfectio 2ada 4 acto
et actu ipsiq; anime humane. Vel pt dici
q licet homo qerat ad participandū se ad
patiendū se felicē. tn ipse non sibi esse vel
qerat. nec est tale participans se. et faciens
se felicē. sed ex adquisito obiectū. et tertio
agens. et ecl vtus. et sic bn stat q idem
participat se et agens sit et passum ab
eusdem. dumo plura concurrant ad agendū
qui patiendū. sicut aliqd in agendo qd
nō concurrit in patiendo. vel econtra
sic id consueuit dici de actionibus in
manentibus explanando et saluando.
Primus argtū pro Oppositū. q qre
vel felicitas aduenit hominibus sicut
fortuita. 2m causas diuinas. vt 2m
causas humanas. nō est aliud quere
quas. Notā felicitas effectuē dependeat in esse et in fieri a deo
vel ab ipso homine cui in existit vel
a fortuna. 2o Nōdū q fortuna i re
nihil aliud est quā intellectus prac
ticus. in quibus producit aliqs operaciones
qua simul euenit aliqs effectus nō
intentus. et dicitur talis effectus nō
intentus. qui vt sic dicit fortuitus. In
tellectus practicus dicit esse fortuna.
ex quo apparet. q felicitas humana
esse a fortuna nihil aliud est. quā
eam puenire. preter intentos nisi in
tellectus. in quibus practicus est apparet
ex notabili. Tertio Notandū. q
deus cuiuslibet effectus in istis in
ferioribus est causa tam in esse q
in fieri. pti. illud ex primo celi. 2do de ao